

Yashoda Girls' Arts & Commerce College, Nagpur

Department of History

Assignment

Session: 2017 – 2018

Name :- Vrukshali .D. Dhabande

std :- 2nd year (4th sem)

Subject :- History Assignment

College :- Yashoda girls Art's &
Commerce college

Assignment Subject -

→ सुभाषचंद्र बोस आणि आझाद हिंद मेवा

2017 - 2018

1. सुभाषचंद्र बोस आणि आझाद हिंद सेना

1) प्रस्तावना :-

सुभाषचंद्र बोस यांचा जन्म जानेवारी 23, 1896 रोजी ओडिशा मधील कटक शहरात झाला. त्यांच्या वडिलांचे नाव जानकीनाथ आणि आईचे नाव प्रभावती होते. जानकीनाथ बोस हे कटक शहरातील नामवंत वकील होते आणि ते सरकारी वकील म्हणून काम करत होते. पण नंतर त्यांनी आपली स्वतःची वकिली सुरु केली होती. कटक महापालिकेत ते काही काळ काम करत होते. इंग्रज सरकारने तसेच बंगालचे विधानसभेचे सदस्य ही होते. इंग्रज सरकारने त्यांना रायबहादुर हा किताब दिला होता. प्रभावती व जानकीनाथ हेहीच्या वडिलांचे नाव गंगानाथवर हल्ले होते. हल्ले घराणे हे कोलकात्यातील एक श्रीमंत घराणे होते. प्रभावती व जानकीनाथ बोस यांना एकूण 14 मुले होती. त्यात 6 मुली व 8 मुलगे होते. सुभाषचंद्र त्यांचे सहावे अपत्य व पाचवे पुत्र होते. आपल्या सर्व भावांपैकी सुभाषला शरदचंद्र अधिक प्रिय होते. शरदबाबू हे प्रभावती व जानकीनाथ ह्यांचे दुसरे पुत्र होते. सुभाष त्यांना मेजदा म्हणत असत शरदबाबूंच्या पत्नीचे नाव विभावती होते.

2) चरित्र :-

सुभाषचंद्र बोस हे भारतातील प्रसिद्ध स्वातंत्र्यसैनिकोपेकी एक होते. ते तरुणांवर एक करिश्माई प्रभावशाली होते. आणि स्वातंत्र्याच्या नद्वयात भारतीय राष्ट्रीय सैन्य (INA) ची स्थापना करून त्यांचे नेतृत्व करून 'नेताजी' ही पदवी मिळवली. सुरुवातीला भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेसशी जुळवून घेतले असले तरी विचारधारेतील मतभेदांमुळे ते पक्षाबाहेर फुकले गेले. भारतानुन ब्रिटिशांना हुसकावून लावण्यासाठी त्यांनी दुसऱ्या महायुद्धात जर्मनीतील नाझी नेतृत्व आणि जपानमधील इम्पीरियल आर्मी यांची मदत घेतली. 1945 मध्ये तो अचानक गायब झाल्यानंतर, त्याच्या अस्तित्वाच्या शक्यतांबद्दल किन्न सिद्धांत लोकप्रिय झाले.

पूर्ण नाव - सुभाष चंद्र बोस

जन्मतारीख - 23 जानेवारी 1897

जन्म ठिकाण - कटक, उडीसा

वडिलांचे नाव - ज्ञानकीनाथ बोस

आईचे नाव - प्रभाती देवी

पत्नीचे नाव - एमिली शेकल

मुलीचे नाव - अनीता बोस

शिक्षण - रेनशॉ कॉलेजिएट स्कूल, कटक
(12 वी तक पढाई)
प्रेसिडेन्सी कॉलेज, कलकत्ता
(दर्शनशास्त्र)
केंब्रिज विश्वविद्यालय, इंग्लैंड

राजकीय विचारधारा - राष्ट्रवाद साम्यवाद,
फॅसिझम प्रवृत्ती

राजकीय संघटना - भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेस
फॉरवर्ड ब्लॉक
भारतीय राष्ट्रीय सेना

मृत्यु - 18 ऑगस्ट 1945

3) स्थापना :-

आझाद हिंद फौज ही भारतीय
पारतंत्र्यांच्या कालात ब्रिटिशांशी लढण्यासाठी
निर्माण केलीली भारताची सेना होती.
तिचे नेतृत्व सुभाषचंद्र बोस यांनी दुसऱ्या
महायुद्धाच्या कालात केले होते. रासबिहारी
बोस यांनी आझाद हिंद सेनेची स्थापना केली.
आझाद हिंद सेनेची स्थापना 1942 मध्ये झाली

4) कार्ये :⇒

कोलकत्यातील जेष्ठ स्वातंत्र्य सैनिक देशबंधु चित्तरंजन दास यांच्या कार्याने प्रभावित झालेल्या सुभाषची, दासबाबू बरोबर काम करण्याची इच्छा होती. इंग्लंडहुन त्यांनी दासबाबुंना पत्र लिहुन त्यांच्याबरोबर काम करण्याची इच्छा व्यक्त केली होती.

स्वीडनाथ ठाकुर यांच्या सल्ल्यानुसार भारतात परतल्यावर ते सर्वप्रथम मुंबईला जाऊन महात्मा गांधींनी झेल्ने. मुंबईत गांधीजी मणिकवन नामक वास्तु मध्ये वास्तव्य करत. तेथे जुलै 20, 1931 रोजी महात्मा गांधी सुभाषचंद्र बोस ~~सर्वप्रथम एकमेकांना झेल्ने.~~

गांधीजींनी देखिल कोलकत्याला जाऊन दासबाबुंबरोबर काम करण्याचा सल्ला दिला. सग सुभाषबाबु कोलकत्याला आला व दासबाबुंना झेल्ने. दासबाबुंना त्यांना पाहुन फार आनंद झाला. त्याकाली, गांधीजींनी इंग्रज सरकारच्या विरोधात असहकार आंदोलन चालवले होते. दासबाबु बंगालमध्ये ह्या आंदोलनचे नेतृत्व करित होते. त्यांच्या बरोबर सुभाषबाबु ह्या आंदोलनात सहभागी झाले. 1932 साली दासबाबुंनी काँग्रेस

अंतर्गत स्वराज्य पक्षाची स्थापना केली. विधान-
सभेच्या आतून इंग्रज सरकारला विरोध
करण्यासाठी कोलकाता महापालिकेची निवडणूक,
स्वराज्य पक्षाने लढवून जिंकली, स्वतः
दासबाबू कोलकत्याचे महापौर झाले. त्यांनी
शुभाषबाबूंना महापालिकेचे प्रमुख कार्यकारी
अधिकारी बनवले. शुभाषबाबूंनी आपल्या कार्य-
कालात महापालिकेची कामे करण्याची पद्धतच
बदलून टाकली. कोलकत्यातील रस्त्यांची इंग्रज
नावे बदलून त्यांना भारतीय नावे दिली गेली.
स्वातंत्र्यलढ्यात प्राणार्पण केलेल्या क्रांतिकारकांच्या
कुटुंबियांना महापालिकेची नोकरी मिळू लागली.

लवकरच, शुभाषबाबू देशातील एक
अग्रेसर युवा नेता म्हणून ओळखले जाऊ लागले.
पंडित जवाहरलाल नेहरूंसह, शुभाषबाबूंनी
काँग्रेस अंतर्गत इंडिपेंडन्स लिगची स्थापना
केली. 1928 साली जेव्हा शायमन कमिशन
भारतात आले तेव्हा काँग्रेसने त्यांना काळे
बॅंडे दाखविले होते. कोलकात्यात शुभाषबाबूंनी
इया आंदोलनाचे नेतृत्व केले. शायमन
कमिशनला उत्तर देण्यासाठी काँग्रेसने
भारताच्या आर्षी घटनेचा आराध्यदा तयार
करण्यासाठी आठ सदस्यांची समिती नेमली.
पंडित मोतीलाल नेहरू इया समितीचे अध्यक्ष

होते तर सुभाषबाबु त्यांचे एक सदस्य ह्या समित्याने नेहरु रिपोर्ट सादर केला.

1928 साली काँग्रेसचे वार्षिक अधिवेशन पंडित मोतीलाल नेहरुंच्या अध्यक्षतेखाली कोलकात्यास झाले. ह्या अधिवेशनात सुभाषबाबुनी खार्का गणवेश, घालून, पंडित मोतीलाल नेहरुंना तपकरी पध्दतीने सत्तामी दिवली. गांधीजी त्याकाळी पूर्ण स्वराज्याच्या झुमिकेशी अहमत नव्हते. ह्या अधिवेशनात त्यांनी इंग्रज सरकारकडून वसाहतीचे स्वराज्य मागण्यासाठी ठरव मांडला. मात्र सुभाषबाबु व पंडित जवाहरलाल नेहरु योना पूर्ण स्वराज्याच्या झुमिकेशी तज्जोड मान्य नव्हती, असे वसाहतीचे स्वराज्याची मागणी मान्य करण्यासाठी इंग्रज सरकारच्या एक वर्षाची मुदत देण्याचे ठरले. जर एका वर्षात इंग्रज सरकारने ही मागणी मान्य केली नाही. तर काँग्रेस पूर्ण स्वराज्यांची मागणी करेल असे ठरले. इंग्रज सरकारने वही मागणी मान्य केली नाही. त्यामुळे 1930 साली काँग्रेसचे वार्षिक अधिवेशन पंडित जवाहरलाल नेहरुंच्या अध्यक्षतेखाली महोत्सव झाले, तेव्हा असे ठरवले गेले की जानेवारी 26 हा दिवस स्वातंत्र्य दिन म्हणून पाळत जाईल.

जानेवारी २६, १९३१ च्या दिवशी, कोलकत्यात सुभाषबाबू तिरंगी ध्वज फडकारत एक विशद सौच्ये नेतृत्व करत होते. तेव्हा पोलीसोनी केलेल्या त्राही हल्ल्यात ते जखमी झाले. सुभाषबाबू तुरुंगात असतांना गांधीजींनी इंग्रज सरकार बरोबर ल्हू केला व सर्व केंद्रांची सुटका करण्यात आली परंतु सरदार अगतसिंग उगादि क्रांतिकारकांची सुटका करण्यास इंग्रज सरकारने नकार दिला. अगतसिंगाची फारी रद्द करावी ही मागणी गांधीजींनी इंग्रज सरकारकडे केली. सुभाषबाबूंची इच्छा होती, की याबाबतीत जर इंग्रज सरकार दाद देत नसेल, तर गांधीजींनी सरकारबरोबर केलेला करार मोडावा. पण आपल्या बाजूत दिलेला शब्द मोडणे गांधीजींना मान्य नव्हते. इंग्रज सरकारने आपली प्रुमिका सोडली नाही व अगतसिंग त्यांच्या साथीदारांना फारी देण्यात आले. अगतसिंगांना काचवू न शकल्यामुळे सुभाषबाबू, गांधीजी व काँग्रेसच्या कार्य-पद्धतीशी फार नाराज झाले.

२२ जुलै १९४० रोजी मुंबई येथे सुभाषचंद्र बोसांची डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्याशी भेट झाली होती. दोघांमध्ये देशाचे स्वातंत्र्य आणि देशातील जातीयता व अस्पृश्यता यावर चर्चा झाली.

5) आझाद हिंद सरकार :-

त्यास सुभाषचंद्र बोस (इ.स. 1941) जपानने महायुद्धात आग घेतल्या. जर्मनी-कडून विशेष साय मिळत नाही. हे दिसून आल्यावर सुभाषबाबूंना आशियात येण्याची सोड लागली. फेब्रुवारी 1943 मध्ये समुद्र-पुलाआतून जाणाऱ्या एका जर्मन यु पाणबुडीत बसून त्यांनी जर्मनी सोडली. जर्मनीपासून जपानला येण्यास त्यांना 93 दिवस लागले. त्यांच्याबरोबर अब्दीद हसन हे त्यांचे सहकारी होते. त्यावेळी 'माड्रा' हे सांकेतिक नाव त्यांनी घेतले होते. 6 मे 1943 रोजी ते दोघे 'सेवान' येथे पोहोचले.

सुभाषबाबू जपानला येण्यापूर्वीच रासबिहारी बोस यांनी आझाद हिंद सेनेची स्थापना केली होती (1942) सुभाषबाबू जपानला येण्यापूर्वीच रासबिहारी बोस यांनी आझाद हिंद सेनेची जपानी सैन्यातील अधिकारी मेजर फुजिवारा यांची झेट घेतली. सुरुवातीला जपानच्या ताब्यात असलेल्या 10,000 भारतीय सैनिकोवरील अधिकार्यांची जबाबदारी कॅ. मोहनसिंग यांनी घेतली. ते कर्नल ए.सी. चटर्जी हे कर्नल जगन्नाथराव मोसले, ले. कर्नल निरेजनसिंग गिल

इत्यादींना इंडियन नॅशनल आर्मीची स्थापना केली, रासबिहारी बोस व के-मोहनसिंग शोनी स्पष्ट केले की, मुझाबवाबु जपानमध्ये आपल्या आझाद हिंद सेनिकोना पाठविलेल्या पत्रात मुझाबवाबु म्हणाले,
 "९९ भारत स्वतंत्र झाला आहे हे पाहण्यास आपण जिवंत असू वा नसू, हा माझ्या दृष्टीने मुळीच महत्त्वाचा प्रश्न नाही; भारताच्या स्वातंत्र्यसंग्रामातील आपली क्रमिका आपण तन-मन-दान अर्पण करून पार पाडली. हे आपले समाधान फार मोठे आहे, आणि ते कुणीही दिग्वृत्त डेकुराकरण नाही".

6) आझाद हिंद सेनेचे मुख्यमापन :-

१९४० च्या दशकात भारताबाहेर ब्रिटिश राजवटीपासून भारताला मुक्त करायला- साठी अक्षर गवतीशी संबंध ठेवण्याच्या उद्देशाने बुरु झालेल्या राजकीय चळवळीचा हा एक भाग होता. सिंगापुरमध्ये दुसऱ्या महायुद्धाच्या अन्तर्गताने भारताच्या निर्वासित राष्ट्रवाद्यांनी आर्मी (जपानच्या आर्थिक, तस्करी आणि राजकीय महाध्याने त्याची स्थापना केली होती. १ सप्टेंबर १९४२ रोजी स्थापन झालेले) अस्कार मुझाबचंद्र बोस यांच्या संकल्पनांनी

प्रेरित होते जे सरकारचे नेते आणि राज्याचे प्रमुख देखील होते. सरकारने आग्नेय आशियाई ब्रिटिश वसाहती प्रदेशातील भारतीय नागरी आणि लष्करी कर्मचाऱ्यांवर अधिकार घोषित केला आणि जपानी सैन्याने आलाफेड केलेल्या आक्रमणादरम्यान भारतीय सुभागांवरील संप्राप्त अधिकार जपानी सैन्य आणि भारतीय राष्ट्रीय सैन्याच्या हाती पडण्याची शक्यता आहे. आझाद हिंद सरकारचे स्वतःचे चळवळ, न्यायालय आणि नागरी संहिता होती आणि काही भारतीयोंच्या दृष्टीने त्याच्या अस्तित्वात ब्रिटिशंविरुद्ध स्वतंत्र चळवळीचा अधिक महत्त्व दिले. जपानने 1943 मध्ये जपानी ताब्यात घेतलेल्या अंदामान आणि निकोबार बेटांचे नाममात्र अधिकार सुपूर्द केले, तरीही सरकार जपानी समर्थनावर अवलंबून राहिले. तात्पुरत्या सरकारच्या स्थापनेनंतर लगेचच, स्वतंत्र भारताने इंडो-बर्मा आघाडीवर मित्र राष्ट्रांच्या सैन्याविरुद्ध युद्ध घोषित केले. त्याचे सैन्य, भारतीय राष्ट्रीय सेना (आझाद हिंद फौज), इम्फाल-कोहिमा सेक्टरमध्ये इंपीरियल जपानी सैन्याचा आग म्हणून ब्रिटिश भारतीय लष्कर आणि सहयोगी सैन्याविरुद्ध कारवाई करत होते. INA ची पहिली मोठी व्यस्तता इम्फालच्या लढाईत होती, जिथे

जपानी वधरात्या सैन्याच्या नेतृत्वाच्याली, त्यांनी कोहिमा मधील ब्रिटिश संरक्षणाचा अंग केला, मित्र राष्ट्रांच्या सैन्याने आपत्तीजनक पराभाव होण्याआधी मोडरोगच्या मुख्य आगापर्यंत पोहोचले, आणि मित्र राष्ट्रांच्या हवाई सेवेचे आणि लडजोड पुरवठा बोली जपानी आणि INA दोघांनाही माघार घेण्यास भाग पाडले. आझाद हिंदचे अस्तित्व मूलतः भारतीय राष्ट्रीय सैन्याच्या अस्तित्वाशी विपरित होती. युद्धाच्या समाप्तीपर्यंत अंदाजान बेटोचे नागरी प्रशासन ब्रिटिशांच्या अधिकारक्षेत्रात परत येईपर्यंत अस्कार स्वतः चालू असताना, आझाद हिंदची मर्यादित शक्ती रंगूनमधील INA सैन्याच्या शेवटच्या मोठ्या कुकडीच्या आत्मसमर्पणाने प्रभावीपणे संपुष्टात आली. बोस यांच्या मृत्युला संपूर्ण आझाद हिंद चळवळीचा अंत करून पाहिले जाते.

आझाद हिंदचा वारसा मात्र तिठ्यासाठी खुला आहे. युद्धानंतर, राजने आझाद हिंदच्या कल्पनेचे देशद्रोही आणि सहयोगी यांच्याकडून "देशभक्तांमध्ये श्रेष्ठ" असे ज्ञानेने परिवर्तन पाहिले. आस्तभर पसरलेल्या उग्रवादी राष्ट्रवाद आणि त्यातून प्रेरित संताप आणि उठाव लक्षात घेता, ब्रिटिश

धरण्यासाठी प्रत्यक्ष संघर्षाला सामोरे
जाण्यासाठी देशाचे लाकरीकरण करणे
आवश्यक आहे या भावनेत काठ होऊन
लाकरीकरणातून पहिले महायुद्ध उदभवले

4) गुप्त राजकारण :- आंतरराष्ट्रीय कायदानुसार
मुखादा देशांनी दुसऱ्या देशांशी केलेला
करार आंतरराष्ट्रीय समुदायासमोर प्रसिध्द
करणे आवश्यक असले परंतु त्या
काळात युरोपात गुप्ततेचे वर्चस्व होते.
बिस्मार्क याने गुप्त राजकारणाचा शिल्प-
कार मानला जातो. बिस्मार्कने आसरा
आंतरराष्ट्रीय राजकारणात मुकाबिले पडल्या -
करिता आस्ट्रिया - हंगेरी - इटली - असा त्रि-
शष्ट्र करार केला. परिणामतः फ्रान्स
व इंग्लंडने आपले विश्रुत्व बाजूला
ठेवून जर्मन विरोधात मैत्री करार केला.
गुप्त राजनितीमुळे युरोपात साशंकता
व भिंतीचे वातावरण निर्माण झाले.
परिणामतः युरोपात आस्थिरता निर्माण
होऊन जगात महायुद्धात लोटल्या

5) आंतरराष्ट्रीय संघटनेचा अभाव :-

या काळात देशादेशांमधील समस्या चर्चेद्वारे सोडवून घ्यायला आणत नाहीत. अशावेळी अंतरराष्ट्रीय संघटना अस्तित्वात नव्हती. प्रत्येक देश आपली मनमानी करीत होता. गुप्त कारावर नियंत्रण ठेवण्यात आंतरराष्ट्रीय कायदा अस्तित्वात आणण्यासाठी आंतरराष्ट्रीय संघटनेची आवश्यकता होती. युद्ध सुरू होण्यापूर्वी इंग्लंडने फ्रांसला नेमकी कोणती आश्वासने दिली होती हे कॉमन्स सभेला सांगण्यात आले नव्हते. तसेच इटली हा श्री-राष्ट्र गटाचा सदस्य होता तरीही त्याने 1902 मध्ये फ्रांसबरोबर व 1904 मध्ये शॅंघाईबरोबर वेगवेगळे गुप्त करार केले होते. इटलीच्या या वर्तनावर कारवाई करणारी मुक्ती संघटना अस्तित्वात नसल्याने जग पहिल्या महायुद्धात ओढल्या गेले.

6) आर्थिक वसाहतवाद :-

आंतरराष्ट्रीय प्रतिष्ठेच्या नवाखाती युरोपातील बड्या राष्ट्रांनी आपला साम्राज्य विस्तार करण्यास प्रारंभ केला. यातूनच जगाच्या परिवार ब्रिटिशांचे साम्राज्य अवास्तवपणे पसरले. अशा साम्राज्यात इंग्लंडच्या अंतर करणाऱ्या शहरांनीही आपल्या देशांच्या प्रदेशिक सीमा वाढविण्यासाठी

योजना तयार केल्या. त्यामुळे परस्पर शे-
जारी असलेल्या राष्ट्रांमध्ये स्पर्धा सुरू
झाली. युरोपमधील लंडनमोठ्या, राष्ट्रांनी
आशिया व आफ्रिका खंडात वसाहती मि-
ळविण्याचा आठोकाट प्रयत्न केला. वसा-
हतींमुळे देशांची आंतरराष्ट्रीय प्रतिष्ठा सहज
साधता येणार होती. तसेच वसाहतीतून
कच्चा माल पुरविले, तेथील बाजारपेठेत
आपल्या कारखान्यातील पक्का माल विकणे,
वसाहतींमध्ये आपल्या देशातील लोकांचे
स्थलांतर करणे. स्थलांतरीत वसाहतीतून
अतिशय कमी दरात प्रमशक्ती वसाहती-
तून अतिशय कमी उपभोग होत धू-
सल्याने कारखानदारांनी अमाप नफा मिळत
होता. या संधीचा कायदा घेण्यासाठी इंग-
्लंड, फ्रान्स, इटली, जर्मनी, जपान, फ्रान्स,
रशिया, ऑस्ट्रिया, हंगेरी, डेन्मार्क, स्पेन,
पोर्तुगाल आणि अमेरिका या राष्ट्रांनी
छकच गर्दी केली वसाहती जिंकण्याकरिता
स्पर्धा सुरू झाली. ती स्पर्धा युद्धाची
पार्श्वभूमी तयार करण्यास कारणीभूत
ठरली.

७) आक्रमक साम्राज्यवाद :- साम्राज्यवादी दे-
शांची साम्राज्याविस्तारकारिता असलेली पर-
स्पर स्पर्धा प्रथम महायुद्धाचे मह-

कि त्वपूर्व कारण मानले जाते इंग्लंडमध्ये औद्योगिक क्रांती झाल्यामुळे वस्तुच्या उत्पादनात प्रचंड वाढ झाली इंग्लंडांतर फ्रांस इटली, रशिया ही राष्ट्रे उद्योगशिल केली त्यासाठी कोळसा, लोखंड, कापूस, रबर, इत्यादी कच्चा मालाची आवश्यकता व मालाचा सतत पुरवठा, पक्क माल वितरित करण्यासाठी बाजारपेठांची आवश्यकता व मालाचा सतत पुरवठा युरोपियन राष्ट्रांनी आपले लक्ष नैसर्गिक साधनांनी समुद्धे अशा आशिया व आफ्रिका खंडाकडे वळविले. ~~ख्यातून~~ आर्थिक साम्राज्यवाद, निर्माण होऊन वसाहती मिळविण्याकरिता स्पर्धा निर्माण झाली इंग्लंड, फ्रान्स, रशिया, जर्मनी, इटली, आस्ट्रीया, रशिया, जर्मनी, इटली, आर यासारखी जवळपास सर्वच युरोपियन राष्ट्रे साम्राज्यस्पर्धेत सहभागी झाल्याने वसाहतीकरण त्यांच्यात संघर्ष निर्माण होते. इंग्लंड, फ्रान्स, रशिया या देशांनी आशिया, आफ्रिका, आस्ट्रीया खंडात आपापल्या वसाहती निर्माण करून त्यावर अधिकार प्रस्थापित केलेला होता. जर्मनी व इटली वसाहतीवादाचा स्पर्धेत उशिरा उत्तरल्याने त्यांच्या साम्राज्यविस्ताराची शक्यता कमी होती त्यामुळे या देशांनी दुसऱ्या राष्ट्रांच्या वसाहतीवर बलपूर्वक अधिकार प्रस्थापित करून आपली स्थिती मजबूत

बनविण्याची साम्राज्यवादाच्या विस्ताराची नवी नीती अवलंबिली.

प्रथम महायुद्धाच्या आरंभापूर्वी जर्मनीची आर्थिक व औद्योगिक स्थिती अत्यंत मजबूत झाली होती. साम्राज्य विस्ताराच्या स्पर्धेचे पर्यवसन पाहिल्या महायुद्धात झाले.

४) युरोपचे दोन गटात विभाजन :

जर्मन चॅन्सलर बिस्मार्कने जर्मनीचे मुकीकरण करण्यासाठी फ्रांसच्या विरोधाने अनेक परस्परविरोधी आंतरराष्ट्रीय करार केले ज्यामध्ये जर्मन-ऑस्ट्रिया आणि इटली ह्या राष्ट्रांमध्ये त्रिराष्ट्र करार झाला. अशाप्रकारे प्रभावी साधन अंतर-राष्ट्रीय समतोल राखण्यासाठी अंमलात आणला. बिस्मार्कनंतर त्रिराष्ट्र मैत्री करारला. प्रत्युत्तर देण्यासाठी युरोपमध्ये रशिया, फ्रान्स व इंग्लंड या राष्ट्रांनी आपसात सहकार्य करण्यात सुरुवात केली. अशा प्रकारच्या सहकार्यामधूनच इ. स. १८९३ मध्ये फ्रान्स-रशियात मैत्री करार इ. स. १९०४ मध्ये इंग्लंड फ्रान्समध्ये मैत्री करार आणि १९०७ मध्ये इंग्लंड-रशिया मैत्री करार झाले. अशा प्रकारच्या मित्र संधालाच त्रिराष्ट्र

मित्र संघ असे म्हटले जाते. या दोन जागतिक करारांमुळे युरोपमध्ये दोन गट पडले हे दोन्ही गट लुस्यबक असल्यामुळे फुकरेकांवरून आक्रमणाच्या भीतीने दोन्ही गटांनी शास्त्रास्त्रांची जमवाजमव करव्यास सुरुवात केली. यामुळेच संपूर्ण युरोपचे दोन गटांमुळे विभाजन होऊन जगाची परिस्थिती युद्धासाठी अनुकूल बनली.

१) तत्कालीन कारणे :-

अशा प्रकारे युरोपात प्रचंड तणावाचे वातावरण असताना एक भयंकर घटना घडली व त्याच्या ठिकाणी युद्धाचा भडका युरोपात निर्माण झाला. आस्ट्रिया व सर्बिया यांच्यातील संबंध इ. स. 1908 ते 1914 या काळात पूर्णपणे विघडले. 28 जून 1914 रोजी सर्बियातील काही अतिरेकी संघटनेनी आस्ट्रियाचा राजपुत्र आर्चड्युक फ्रांसिस फर्डिनंड व त्यांची पत्नी बोस्निया प्रांताची राजधानी सरेजेव्हो येथे गेले. असतांना त्यांची हत्या करण्यात आली. या खुनाबाबते सर्बिया असल्याची बाब पुढे येताच आस्ट्रियन सरकारने सर्बियाला खुनास जबाबदार ठरवून सर्बियावर आक्रमण केले. अशारीतीने पहिल्या महायुद्धास सुरुवात झाली.

10) मूल्यमापन :-

१९१४ ते १९१८ या दरम्यान युरोपमध्ये हे युद्ध सुरू झाले. मुकाबाजूला इंग्लंड - फ्रान्स - रशिया हा मित्र-गट तर दुसऱ्या बाजूला जर्मनी - आस्ट्रिया - हंगेरी आणि तुर्कस्थान यासारखे बलाढ्य शक्ती होती पहिल्या महायुद्धाची कारणे मुख्यानुसार स्पष्ट केले आहे. इंग्लंड-फ्रान्स-रशिया यांच्याविरुद्ध आस्ट्रिया-जर्मनी असे गट निर्माण झाले. इ.स. ११ नोव्हेंबर १९१८ रोजी पहिले महायुद्ध समाप्त झाले.

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

Principal
Ashoda Girls Arts & Commerce
College, Such Nagar, Nagpur-15

